

İnsanı Düzeltince Dünya Kendiliğinden Düzeldi

– KONUK YAZAR · 05 Aralık 2017

İNSANI DÜZELTİNCE DÜNYA KENDİLİĞİNDEN DÜZELİR

“İnsanı Düzeltince...” başlıklı hikâye ile köşe yazıma renk katmak istiyorum. ‘Menekşe Kokulu Hikâyeler’ adlı kitaptan (yazarı yok); birbirinden güzel ve özel 69 hikâye derlenip kitap olmuş, bir yayınevi emeğiyle okuyucuya sunulan eserden seçtiğim yazıdır. Kitap el yapımı keçe ile keçeden ayrıçlı ve kendinden kokulu, hem de hafif bir menekşe kokulu. Normalde mor menekşelerin kokusu yok, kokusu olanları da elinize alınca o hafif kokuyu hissederseniz. Size menekşe kokulu bir yazı aktarayım:

Adam bir hafta yoğun bir şekilde çalıştıktan sonra pazar sabahı kalktığında bütün haftanın yorgunluğunu çıkarmak için eline gazetesini aldı ve bütün gün miskinlik yapıp evde oturacağını düşündü.

Tam bunları düşünürken oğlu koşarak geldi ve sinemaya ne zaman gideceklerini sordu. Baba oğluna söz vermişti, onu bu hafta sonu sinemaya götürecekti ama hiç dışarıya çıkmak istemediğinden bir bahane uydurması gerekiyordu.

Gözüne gazetenin promosyon olarak dağıttığı dünya haritası ilişti. Önce dünya haritasını küçük parçalara ayırdı ve oğluna, “Eğer bu haritayı düzeltebilirsen seni sinemaya götüreceğim,” dedi. Bir yandan da, “Oh be! Kurtuldum, en iyi coğrafya profesörünü bile getirsen bu haritayı akşama kadar düzeltemez,” diye düşündü.

Aradan on dakika geçtikten sonra oğlu babasının yanına koşarak geldi ve “Baba, haritayı düzelttim artık sinemaya gidebiliriz,” dedi.

Adam önce inanmadı ve görmek istedi. Gördüğünde de hâlen hayretler içindeydi ve bunu nasıl yaptığını sordu oğluna.

Çocuk, “Bana verdiğin haritanın arkasında bir insan vardı. İnsanı düzelttiğim zaman dünya kendiliğinden düzelmişti,” dedi.

İnsanı düzeltince dünya kendiliğinden düzeldi ise... Okurlarıma sunduğum öykü dikkatli okunursa ne kadar ibretlik olduğu hissedilecektir. Ufacık çocuk deyip de geçiştiriverdiğimiz yavrularımız bile gün gelir bize ders verir. Onlara vakit ayırmak aslında altın saatlerimizin en kıymetlisidir. İnsandır dünyaya şekil veren, insandır dünyayı çirkinleştiren yahut güzelleştiren ve elbet yine insandır dünyayı yerinden oynatan. Günlük hayatın akışında sevdiklerimize zaman ayıramaz olduk. Biz güzelleşince hayat güzelleşir, zamanımızı dolu dolu yaşayınca dünya da yaşanır hâle gelir. İnsanlığın önemini kavrayınca dünya evrensel bir insan sevgisine bulanır. İnsanca dünyanızda tertemiz iç dünyanız ve hayalleriniz olsun.